

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2021. gada 17. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – 7. panta 2. punkts – Īpašā jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – Vieta, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu – Persona, kas apgalvo, ka ir pārkāptas tās personiskās tiesības raksta publicēšanas internetā dēļ – Kaitējuma rašanās vieta – Šīs personas interešu centrs

Lietā C-800/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšavas apelācijas tiesa, Polija) iesniedza ar 2019. gada 30. oktobra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 30. oktobrī, tiesvedībā

Mittelbayerischer Verlag KG

pret

SM,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], M. Safjans [*M. Safjan*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Mittelbayerischer Verlag KG* vārdā – *P. Niezgódka*, advokat,
- SM vārdā – *M. Brzozowska-Pasieka*, advokat, un *S. Topa*, radca prawny,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – poļu.

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller* un *K. Herrmann*, pārstāves,
noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2021. gada 23. februāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 7. panta 2. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Mittelbayerischer Verlag KG* un SM par iespējamu pēdējā minētā personisko tiesību pārkāpumu raksta publicēšanas dēļ šīs sabiedrības interneta vietnē.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Regulas Nr. 1215/2012 4., 15. un 16. apsvērumā ir noteikts:

“(4) Dažas atšķirības starp valstu noteikumiem, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiski ir noteikumi, lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komerclietās un lai nodrošinātu ātru un vienkāršu dalībvalstī pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi.

[..]

(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīviem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saistība starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas [personisko] tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.”
- 4 Šīs regulas II nodaļas 1. iedaļā “Vispārīgi noteikumi” ietvertā 4. panta 1. punktā ir noteikts:

“Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.”

- 5 Minētās regulas attiecīgās nodaļas 1. iedaļā iekļautā 5. panta 1. punktā ir paredzēts:
“Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.”
- 6 Šīs pašas regulas II nodaļas 2. iedaļā “Īpašā jurisdikcija” iekļautā 7. panta 2) punktā ir paredzēts:
“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:
[..]
2) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 7 SM ir Varšavā (Polija) dzīvojošs Polijas pilsonis, kurš Otrā pasaules kara laikā bija Aušvicas (Polija) iznīcināšanas nometnes ieslodzītais. Viņš veic darbības, kuru mērķis ir saglabāt sabiedriskā apziņā atmiņas par nacistiskās Vācijas šī konflikta laikā pret poļiem pastrādāto noziegumu upuriem.
- 8 *Mittelbayerischer Verlag* ir Rēgensburgā (Vācija) reģistrēta sabiedrība. Tā vācu valodā publicē reģionāla rakstura tiešsaistes žurnālu savā interneta vietnē, kura ir pieejama arī citās valstīs, tostarp Polijā.
- 9 2017. gada 15. aprīlī minētajā vietnē tika publicēts raksts *Ein Kämpfer und sein zweites Leben* (“Cīnītājs un viņa otrā dzīve”). Šajā rakstā par holokaustu pārdzīvojušā Izraēla Ofmana [*Israël Offman*] likteni Otrā pasaules kara laikā un pēc tam ir norādīts apstākļi, ka viņa māsa “ir nogalināta Treblinkas poļu iznīcināšanas nometnē”.
- 10 Iesniedzējtiesa *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšavas apelācijas tiesa) norāda – vēsturiski nav noliedzams, ka Treblinkas nometne bija minētā konflikta laikā okupētās Polijas teritorijā izveidota nacistu iznīcināšanas nometne.
- 11 Šī tiesa norāda, ka frāze “Treblinkas poļu iznīcināšanas nometne” internetā bija pieejama tikai dažas stundas, līdz brīdim, kad pēc Polijas konsulāta Minhenē (Vācija) elektroniskā pasta vēstules saņemšanas šis izteiciens tika aizstāts ar vārdiem “kuru noslepkavoja nacisti Treblinkas vācu nacistu iznīcināšanas nometnē okupētajā Polijā”.
- 12 2017. gada 27. novembrī SM pret *Mittelbayerischer Verlag* cēla prasību *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa), kurā tā lūdza aizsargāt viņa personiskās tiesības, it īpaši viņa nacionālo identitāti un nacionālo cieņu, kas esot aizskartas minētā izteiciena izmantošanas dēļ.
- 13 Lai pamatotu šīs tiesas jurisdikciju, SM atsaucās uz 2011. gada 25. oktobra spriedumu *eDate Advertising* u.c. (C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685).
- 14 Savukārt *Mittelbayerischer Verlag* izvirzīja iebildi par nepieņemamību, pamatojoties uz Polijas tiesu jurisdikcijas neesamību izstatīt SM celto prasību tādēļ, ka atšķirībā no situācijām lietās, kurās pasludināts minētais spriedums, raksts, ko tā publicējusi savā interneta vietnē, neskarot SM

tieši. Tā piebilst, ka tās darbība notiek tikai Augšpfalcas reģionā (Vācija) un ka žurnāls, ko tā publicē savā interneta vietnē, galvenokārt attiecas uz reģionālajām ziņām un ir pieejams tikai vācu valodā.

- 15 Šajā ziņā, atsaucoties uz Regulā Nr. 1215/2012 paredzēto jurisdikcijas noteikumu paredzamības prasību, *Mittelbayerischer Verlag* apgalvoja, ka šādos apstākļos tā objektīvi nav varējusi paredzēt Polijas tiesu jurisdikciju. Līdz ar to tā uzskata, ka ir jāpiemēro nevis šīs regulas 7. panta 2. punkts, bet gan tās 4. panta 1. punkts, atbilstoši kuram būtu konstatējama Vācijas tiesu jurisdikcija.
- 16 Ar 2019. gada 5. aprīļa rīkojumu *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa) noraidīja *Mittelbayerischer Verlag* celto iebildi par nepieņemamību un uzskatīja, ka ir izpildīti nosacījumi, lai izskatītu SM atbilstoši minētās regulas 7. panta 2. punktam celto prasību. Proti, šī tiesa uzskata, ka, tā kā ar *Mittelbayerischer Verlag* interneta vietni, kā arī tajā publicēto strīdīgo rakstu varēja iepazīties Polijā un tā kā šajā rakstā izmantotā frāze “poļu iznīcināšanas nometne” varēja pievērst Polijas lasītāju uzmanību, *Mittelbayerischer Verlag* būtu varējusi paredzēt, ka Polijas teritorija var tikt uzskatīta par vietu, kurā pārkāptas tās lasītāju personiskās tiesības, un ka tā var tikt saukta pie atbildības Polijas tiesās.
- 17 2019. gada 25. aprīlī *Mittelbayerischer Verlag* cēla prasību par šo rīkojumu iesniedzējtiesā – *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšavas apelācijas tiesa), atsaucoties uz Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta pārkāpumu. Tā uzskata, ka šī tiesību norma tika piemērota, lai gan tai nebija iespējams saprātīgi paredzēt, ka minētā raksta publicēšanas dēļ pret to tiks celta prasība Polijas tiesās, jo tā saturs neattiecas ne uz SM, ne pat uz Polijas Republiku.
- 18 Minētā tiesa norāda, ka šajā stadijā Polijas tiesas ir atzinušas savu jurisdikciju līdzīgos gadījumos. Tomēr tā šaubās par šīs tiesību normas interpretāciju, it īpaši, ņemot vērā Regulā Nr. 1215/2012 paredzēto jurisdikcijas noteikumu paredzamības prasību, kas izklāstīta tās 15. un 16. apsvērumā.
- 19 It īpaši, atzīstot, ka frāze “poļu iznīcināšanas nometne”, kas izmantota rakstā, kurš tiek aplūkots tajā izskatāmajā lietā, Polijā var tikt uztverta negatīvi, kā arī varētu maldināt sabiedrības daļu, radot tai iespaidu, ka poļi ir atbildīgi par iznīcināšanas nometņu izveidi un tajās izdarītajiem noziegumiem, kā arī šokēt personas, kuras pašas ir bijušas ieslodzītas šajās nometnēs vai kuru radnieki ir miruši no Vācijas okupācijas spēku rokas Otrā pasaules kara laikā, minētā tiesa tomēr vēlas noskaidrot, vai tādi īpašie apstākļi, kādi ir šajā tiesvedībā, ir pietiekami, lai uzskatītu, ka *Mittelbayerischer Verlag* varēja saprātīgi paredzēt, ka to var iesūdzēt kādā Polijas tiesā, pamatojoties uz to, ka šī raksta saturs ir kāda Polijas iedzīvotāja personisko tiesību pārkāpums, lai arī minētā raksta tekstā – pat visplašākajā tā interpretācijā – SM vai jebkuram citam polim nekādi netiek pārmesta jebkāda akta izpilde, nedz arī tas uz to attiecas tieši vai netieši.
- 20 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka šie apstākļi atšķiras no apstākļiem lietās, kurās tika pasludināts 2011. gada 25. oktobra spriedums *eDate Advertising u.c.* (C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685), kā arī 2017. gada 17. oktobra spriedums *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766), kuros strīdīgās publikācijas uz attiecīgajām fiziskajām un juridiskajām personām attiecās tieši, jo tajās šīs personas bija minētas, norādot sabiedrības nosaukumu vai vārdu un uzvārdu.
- 21 Šajā kontekstā šī tiesa norāda, ka citi potenciālie prasītāji, proti, poļi, kas dzīvo citās dalībvalstīs, uz tiem pašiem iemesliem, uz kuriem SM atsaucas, lai pamatotu Polijas tiesu jurisdikcijas esamību, varētu atsaukties, lai tiktu konstatēta tās dalībvalsts tiesu jurisdikcija, kurā atrodas viņu interešu

centrs. Tādējādi atzīt Polijas tiesu jurisdikciju saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu nozīmētu arī atzīt, ka *Mittelbayerischer Verlag* būtu bijis jāparedz, ka, publicējot strīdīgo rakstu, tā var tikt iesūdzēta jebkuras dalībvalsts tiesās.

- 22 Turklāt minētā tiesa norāda – ja Tiesa uzskatītu, ka jurisdikcija saskaņā ar šo tiesību normu var tikt konstatēta tādos apstākļos kā pamatlietā, tad būtu precīzāk jāidentificē novērtēšanas kritēriji, kas ļautu valsts tiesai atzīt savu jurisdikciju.
- 23 Šādos apstākļos *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšavas apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai [Regulas Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda jurisdikcija, kura balstīta uz interešu centra piesaistes kritēriju, ir piemērojama lietā fiziskās personas prasībā par tās personisko tiesību aizsardzību gadījumā, kad interneta publikācija, kuru prasītājs uzskata par tā tiesības aizskarošu, nesatur informāciju, kas tieši vai netieši attiecas uz šo konkrēto fizisko personu, bet satur informāciju vai apgalvojumus, kas norāda uz tādas kopienas (aplūkojamā lietā – [poļu] tautas) nosodāmo rīcību, pie kuras pieder prasītājs, ko prasītājs uzskata par personisko tiesību aizskārumu?”

2) Vai lietā par mantisko vai personisko nemantisko tiesību aizsardzību pret aizskārumu internetā, izvērtējot Regulas [Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punktā ietvertos jurisdikcijas pamatus, proti, izvērtējot, vai valsts tiesa ir tās vietas tiesa, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu, ir jāņem vērā tādi apstākļi kā:

- lasītāju loks, kam galvenokārt tiek adresēta tā interneta vietne, kurā aizskārums ir pieļauts,
- valoda, kas tiek izmantota šajā interneta vietnē un publikācijā, par kuru notiek strīds,
- laikposms, kādā interneta vietnē ievietotā strīdīgā informācija bija pieejama lasītājiem,
- individuālie prasītāja apstākļi, piemēram, prasītāja kara liktenis un tā pašreizējā sabiedriskā darbība, kuri aplūkojamā lietā tiek minēti kā faktors, kas pamato īpašas tiesības apstrīdēt tiesā tādu apgalvojumu izplatīšanu, kuri ir vērsti pret kopienu, pie kuras pieder prasītājs?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 24 Ar prejudiciālajiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tās vietas tiesai, kurā atrodas tādas personas interešu centrs, kura apgalvo, ka tās personiskās tiesības ir pārkāptas interneta vietnē publicētas informācijas dēļ, jurisdikcija izskatīt šīs personas celto prasību par atbildību saistībā ar visu apgalvoto kaitējumu ir tikai tad, ja šī informācija tieši vai netieši ļauj identificēt minēto personu kā individu.
- 25 Kā izriet no Regulas Nr. 1215/2012 4. un 15. apsvēruma, šīs regulas mērķis ir vienādot jurisdikciju kolīziju normas civillietās un komercietās ar ļoti paredzamiem jurisdikcijas noteikumiem. Tādējādi šīs regulas mērķis ir tiesiskās drošības nodrošināšana, kas nozīmē Savienībā reģistrēto personu tiesiskās aizsardzības pastiprināšanu, vienlaikus ļaujot prasītājam viegli noteikt tiesu, kurā tas var vērsties, un atbildētājam – saprātīgi paredzēt tiesu, kurā tas var tikt iesūdzēts (spriedums, 2018. gada 4. oktobris, *Feniks*, C-337/17, EU:C:2018:805, 34. punkts).

- 26 Kā atkāpe no Regulas Nr. 1215/2012 4. pantā paredzētās jurisdikcijas, proti, tās dalībvalsts tiesu jurisdikcijas, kuras teritorijā ir atbildētāja domicils, kas ir vispārīgais noteikums, šīs regulas 7. panta 2. punktā paredzētais īpašs jurisdikcijas noteikums lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 8. maijs, *Kerr*, C-25/18, EU:C:2019:376, 21. un 22. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 27 Šis īpašs jurisdikcijas noteikums ir balstīts uz īpaši ciešu saikni starp strīdu un tās vietas tiesām, kur iestājies vai var iestāties notikums, kurš rada kaitējumu, kas pareizas tiesvedības un procesa lietderīgas organizācijas apsvērumu dēļ attaisno jurisdikcijas piešķiršanu šīm pēdējām minētajām tiesām (spriedums, 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 26. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 28 Kā ir atgādināts Regulas Nr. 1215/2012 16. apsvērumā, kas ir jāņem vērā Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta interpretācijā, ciešas saiknes pastāvēšanai starp tiesu un strīdu būtu jānodrošina tiesiskā drošība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ tās dalībvalsts tiesā, ko viņš saprātīgi nevar paredzēt. Tas ir it īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personisko tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas (spriedums, 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 28. punkts).
- 29 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šajā tiesību normā ietvertā frāze “vieta, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu” attiecas gan uz vietu, kur iestājies notikums, kas izraisa kaitējumu, gan vietu, kur kaitējums ir materializējies, un katra no abām vietām atkarībā no apstākļiem var sniegt īpaši lietderīgu norādi attiecībā uz pierādījumiem un procesa organizāciju (spriedums, 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 30 Šajā gadījumā iesniedzējtiesa jautā par iespēju tādos apstākļos kā pamatlietā atzīt savu jurisdikciju saistībā ar apgalvotā kaitējuma materializēšanās vietu.
- 31 Šajā ziņā īpašajā interneta kontekstā Tiesa ir nospriedusi, ka apgalvotā personisko tiesību aizskāruma ar interneta vietnē ievietotas informācijas saturu gadījumā personai, kura uzskata, ka tai ir nodarīts kaitējums, ir iespēja celt prasību sakarā ar atbildību par visu nodarīto kaitējumu tās vietas tiesā, kurā atrodas tās interešu centrs (spriedums, 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 32. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 32 Šajā kontekstā Tiesa ir precizējusi, ka šī iespēja ir pamatota pareizas tiesvedības interesēs, nevis lai aizsargātu konkrēti pieteikuma iesniedzēju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 38. punkts).
- 33 Proti, Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktā paredzētajam noteikumam par īpašo jurisdikciju lietās par neatļautu darbību vai kvazideliktu nav tāds pats mērķis, kāds ir noteikumiem par jurisdikciju, kuri ietverti šīs regulas II nodaļas 3.–5. iedaļā un kuri ir vērsti uz to, lai sniegtu vajākamajam lietas dalībniekam pastiprinātu aizsardzību (spriedums, 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 39. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 34 Turklāt lietās, kurās tika pasludināts 2011. gada 25. oktobra spriedums *eDate Advertising* u.c. (C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685), kā arī 2017. gada 17. oktobra spriedums *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766), Tiesa uzskatīja, ka tās vietas tiesas jurisdikcija, kurā, iespējams, ir cietušā interešu centrs, ir saderīga ar mērķi nodrošināt

atbildētājam jurisdikcijas noteikumu paredzamību, jo tiesības aizskarošas informācijas ievietotājs šīs informācijas ievietošanas internetā brīdī var zināt, kur atrodas to personu interešu centrs, uz kurām šī publikācija attiecas, un tādēļ interešu centra kritērijs ļauj gan prasītājam viegli noteikt tiesu, kurā tas var vērsties, gan atbildētājam saprātīgi paredzēt tiesu, kurā tas var tikt iesūdzēts (spriedumi, 2011. gada 25. oktobris, *eDate Advertising* u.c., C-509/09 un C-161/10, EU:C:2011:685, 50. punkts, kā arī 2017. gada 17. oktobris, *Bolagsupplysningen* un *Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 35. punkts).

- 35 Šīs lietas attiecās uz situācijām, kurās internetā ievietotā informācija tieši bija par personām, kas, iespējams, ir cietušas personisko tiesību pārkāpuma dēļ, jo tās tajā bija minētas vārdā.
- 36 Tomēr atšķirībā no minētajām lietām pamatlieta attiecas uz situāciju, kurā persona, kas uzskata, ka ar *Mittelbayerischer Verlag* interneta vietnē tiešsaistē ievietoto informāciju ir pārkāptas tās personiskās tiesības, kā norāda iesniedzējtiesa, nekādi nav minēta šajā informācijā – pat ne tās visplašākajā interpretācijā – ne tieši, ne netieši. Šķiet, ka šī persona savus apgalvojumus ir balstījusi uz savas nacionālās identitātes un nacionālās cieņas aizskārums, kā apgalvots, frāzes “Treblinkas poļu iznīcināšanas nometne” izmantošanas dēļ.
- 37 Tas, ka tās vietas tiesai, kur ir šīs personas interešu centrs, ir piešķirta jurisdikcija, lai attiecībā uz visu apgalvoto kaitējumu lemtu par šīs personas celto prasību tad, ja šī persona nav ne minēta vārdā, ne netieši identificēta kā indivīds minētajā informācijā, kaitētu Regulā Nr. 1215/2012 paredzētajai jurisdikcijas noteikumu paredzamībai un tiesiskajai drošībai, ko ar to ir paredzēts nodrošināt, it īpaši attiecībā uz aplūkotās informācijas publicētāju.
- 38 Proti, pēdējais minētais nevar saprātīgi paredzēt, ka var tikt iesūdzēts šajās tiesās, jo brīdī, kad tas ievieto informāciju tiešsaistē internetā, tas nevar zināt, kur ir to personu interešu centrs, uz kuriem šī informācija nekādi neattiecas.
- 39 Pretēja interpretācija izraisītu iespējamo jurisdikcijas pamatu skaita palielināšanos un tādējādi varētu ietekmēt Regulā Nr. 1215/2012 paredzēto jurisdikcijas noteikumu paredzamību, kā arī līdz ar to apdraudēt tiesiskās drošības principu, uz kuru tā ir balstīta (pēc analogijas skat. spriedumu, 2006. gada 13. jūlijs, *Roche Nederland* u.c., C-539/03, EU:C:2006:458, 37. punkts).
- 40 Turklāt papildus tam, ka atkāpēm no atbildētāja domicila tiesas jurisdikcijas principa ir jābūt izņēmuma rakstura un tās ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2018. gada 31. janvāris, *Hofsoe*, C-106/17, EU:C:2018:50, 40. punkts un tajā minētā judikatūra), Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, tās vietas tiesai, kurā atrodas tādas personas interešu centrs, kura uzskata, ka tās personiskās tiesības ir pārkāptas internetā publicētas informācijas dēļ, ir jurisdikcija izskatīt šīs personas celto prasību attiecībā uz visu apgalvoto kaitējumu, būtu pretrunā pamatam, uz ko ir balstīts šajā tiesību normā paredzētais noteikums par īpašo jurisdikciju, proti, īpaši ciešas saiknes esamību starp strīdu un tiesām, kas nosakāmas atbilstoši šim noteikumam, kura mērķis, kā ir atgādināts šā sprieduma 28. punktā, ir nodrošināt tiesisko drošību un novērst to, ka iespējama šo tiesību pārkāpējs tiks iesūdzēts tās dalībvalsts tiesā, ko viņš nav varējis saprātīgi paredzēt.
- 41 Tādējādi tikai šīs saiknes esamība ļauj saskaņā ar minēto tiesību normu atkāpties no šīs regulas 4. panta 1. punktā paredzētās principiālās jurisdikcijas, kas piešķirta tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā ir atbildētāja domicils.

- 42 Lai varētu tikt sasniegti Regulā Nr. 1215/2012 paredzētie jurisdikcijas noteikumu paredzamības un tiesiskās drošības mērķi, minētajai saiknei gadījumā, ja kāda persona apgalvo, ka tās personiskās tiesības ir pārkāptas internetā ievietotas informācijas dēļ, ir jābalstās nevis tikai uz subjektīviem elementiem, kas ir saistīti vienīgi ar šīs personas individuālo sensitīvo raksturu, bet gan uz objektīviem un pārbaudāmiem elementiem, kas ļauj tieši vai netieši identificēt šo personu kā individu.
- 43 Tas vien, ka persona pieder pie tādas plašas identificējamās grupas, kādu iesniedzējtiesa ir minējusi pirmajā jautājumā, arī neļauj sasniegt šos jurisdikcijas noteikumu paredzamības un tiesiskās drošības mērķus, jo šādas grupas locekļu interešu centrs potenciāli var atrasties jebkurā Savienības dalībvalstī.
- 44 Šajā gadījumā SM acīmredzami nav tieši vai netieši identificēts kā indivīds *Mittelbayerischer Verlag* interneta vietnē tiešsaistē ievietotajā publikācijā, bet viņš uzskata – ar to, ka strīdīgā frāze ir izmantota šajā publikācijā, tiek aizskartas viņa personiskās tiesības, ņemot vērā viņa piederību pie poļu tautas.
- 45 Šādos apstākļos nepastāv īpaši cieša saikne starp tās vietas tiesu, kurā atrodas tādas personas interešu centrs, kura atsaucas uz šīm personiskajām tiesībām, un attiecīgo strīdu, līdz ar to šai tiesai nav jurisdikcijas izskatīt šo strīdu saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu.
- 46 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tās vietas tiesai, kurā atrodas tādas personas interešu centrs, kura apgalvo, ka tās personiskās tiesības ir pārkāptas interneta vietnē publicētas informācijas dēļ, jurisdikcija attiecībā uz visu apgalvoto kaitējumu izskatīt prasību sakarā ar atbildību, ko ir cēlusi šī persona, ir tikai tad, ja šī informācija ietver objektīvus un pārbaudāmus elementus, kas tieši vai netieši ļauj identificēt minēto personu kā indivīdu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tās vietas tiesai, kurā atrodas tādas personas interešu centrs, kura apgalvo, ka tās personiskās tiesības ir pārkāptas interneta vietnē publicētas informācijas dēļ, jurisdikcija attiecībā uz visu apgalvoto kaitējumu izskatīt prasību sakarā ar atbildību, ko ir cēlusi šī persona, ir tikai tad, ja šī informācija ietver objektīvus un pārbaudāmus elementus, kas tieši vai netieši ļauj identificēt minēto personu kā indivīdu.

[Paraksti]